

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.
A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt. 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr. — Előfizetési pénzek és reklama-
ciók a kiadóhivatalhoz intézendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 10 kr.
többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyit-tér petitsora 25 kr.

Kell-e Muraszombatnak héti-vásár?

E tárgyról már szót lapunk egyik vezércikke, fejtegetvén annak szükségességét. Ma nemcsak annak szükségességéről szólhatnánk — hanem arról is, hogy csakis a héti-vásárok fogják kereskedésünk pangását megszüntetni, ezek fogják iparunkat helyes mederbe terelni s felvirágoztatni.

Hogy miért állíthatom ezt, megmondom az alábbi sorokban.

Muraszombat vidéke kevés eladó portékáját, így a gabonáját is ez előtt többnyire Muraszombatba szállította vagy ezen keresztül Grätz- s Csáktornyára.

A mi kevés pénz a portékáért befolyt, azon többnyire itt Muraszombatban szerezte be szükségleteit (sót, vasat, deszkát, ruhameket). S mit tapasztalunk na?

Ketten-hárman összeállnak, megrakják az egyik szomszéd szekerét a fölös gabonával s viszik Regedébe; a szerzett pénzen pedig szükségleteiket nem Muraszombatban, hanem ott Regedében elégtik ki.

Ezért pang kereskedésünk. Megy minden hátra s nem előre. Ezen változtatni volna hivatva — a muraszombati hetivásár.

Volt erről már szó a városi képviselő-testületi ülésen is, azonban minden a réginnél maradt; mert Muraszombat fejlődésének nyuge — a volt jobbgyi birtokosok előjoga — ezen eszmét se engedi diadalmoskodni. Féltre itt minden számitgatással, mindnyájunkkal teszünk jót, ha megszerezük a hetivásárt!

Rajta! Munkára, városi előjárás! mutassák meg, hogy a város érdeke szívátkön fekszik.

Mert ha valahol, ugy itt helyenvaló e példaszó:

„Segíts magadon, megsegít az Isten!“

Népipari szobaberendezések az orsz. kiállításon.

Hétfalusi csangó szoba.

(Rendezte Nagy Gyula, kir. erdőfelügyelő.) A kiállított csangó szoba módosabb csangók lakszobáját képezi. A bútort azonosít a magyar parasz-
tók szobáiban láthatóhoz, csak a szoba falán belül alkalmazott rudakra terített ezira „rudertitók“, törülközők és pokróczok tűnek el a homi magyar szobák buratózatánál. A szobában levő alakok egy fiatal párt ábrázolnak; a nő fon, a férfi pipázó mellett nézi párja munkásságát.

A bevándorolt székelyek házi ipara szőnyegviszvon-szővészből és himzésből áll. Bukovinában még darócát is szőtték, melyből barna színű „szokmány“-ok készülték férfi- és női felöltökhöz; itt azonban mivel „valyólyok“, — melyekkel a megszótt darócát összeverhetnék — nincsenek, a daróc-
szővéssel nem foglalkoznak.

TÁRCZA.

Miért nem mondtad előbb?

(„Bp.“) Az én Tamás bátyám jó öreg volt. Ugy szereltet, mint saját gyermekeit. Semmit se tett meg addig, míg az én tanácsomat ki nem kérte. Hanem egyszer majdnem megjártam vele.

Egy szép reggel befogat, a lovakra csengőket rakat s így szól hozzám:

— No Pista, megyünk át Nadásra.

— Látogatni?

— Majd meglátod.

Örömmel mentem, mert rég nem láttam Mariskát s ezért mennyi szemrehányó levelet kaptam tőle, a mely mind így kezdődött: Te hülsen! és mind így végződött: Szerető Mariskád. De esodákoztam, hogy Tamás bácsi miért titkálkodik előttem?

Egyszerre csak megálltam Mariskák előtt.

A mint a szobáha léptünk, egy párszor elköhinti Tamás bácsi magát, aztán így szól Mariska papájához:

— Nem szokásom a sok beszéd, azért lát minden szószaporítás nélkül kimondom, hogy biz én házatlanizni jöttem.

Jaj! egyszerre világos lett előttem Tamás bácsi terve! El akarja venni Mariskát!

Az én kedves Mariskámat, kivel együtt nevelkedtünk fel s első vallomásomat a szántani írtzójába írtam!

Titokban írtattam Mariskának s a másik perczben kinn voltunk a kertben.

— No Pista, most mit csinálunk?

— Hiszen ha én azt tudnám!

— Eredj be mindjárt, aztán kérj meg te is.

Igen ám, ha az olyan könnyen menne, hisz Tamás bácsi rögtön kitagadna s akkor?

Jeli terbej Szoboti tjédna-szenye?

Ol toga dugoványa szmo zse gücsali, szvedoesvisi nyegvo potrebnost. Zdj zse nemremo szamo od nyegve potrebnosti gücsati, nego od toga, ka rávno szamo tjédna-szenya zbudjio nasega trstva mrtvost na novui zsitek, szamo li de sziz z-temi nase trstvo i mestria dober nábig jemála i czvela.

Ka zakaj právim tou, ono vópokázsem v nizse bodoucsi redáj.

Szobote okroglina je szvoje malo blága i tak szilje túdi pred-tem v-Szoboto vozila ali preik ponyej v-Grádecz ali v-Csakovecz. Ka malo pejnec je dohila za blágo, za tiszto sziz je navcke tá v-Szoboti szpokúpila szvoje potrebcino (szou, zselezo, zszagdile itv.).

I ka jemlémo zdaj na pamet?

Dvá-trjéje vkúp sztáncjo, nakladéjo ednoga szouszida koula ztím vísesnyim sziljom i pelajo je v-Radgonyo; za té doblene peneze pa nej v-Szoboti, nego tam v-Radgonyi szpokúpijo szvoje potrebcine.

Za toga volo je nase trstvo mrtvo. Ide vsze nazáj — i nej naprej!

Na etom pomesti bi pozávana bilá szboeska tjédna-szenyá!

Bio je od toga zse gücs za varaskom güylejsi túdi, ali vsze je osztalo pri indasnyem; ár Szobote osznávkanya teszilo — ti bodoucsi knétszki vértov indasnyú júsi — eto miszel túdi nedopúszti na ob-
ládnost pridti. Vkráj eti zvevsem racsinanyom, z-vszemi vesinimo dobro, esi szprávimo tjédna-szenyá!

Gori! Na delo tak varaska oblászt! naj pokázsejo, ka várasa naprejdenje na szrczi noszijo.

Ar esi kama, tak eszi szlíszi ta prilicsnarejes: „Pomore sziz, i Boug te túdi pomore!“

Hiizne opravc obertni ljüdsztva na orszáskom vóposztávlényi.

Szedemvesznicska csangoszka szoba.

(Nagy Gyula kr. logár jo je posztavo). Vóposztávléna csangoszka szoba kezdéjo ednoga böszega csangoszka kmeta hizisezo. Pohistvo sze gliha v-vguerszki kmetav hizisjo z-vidoesim pohistvom, jedino sze z-tem loesi, ka v-esingoszkoj hizsi na rudaj szojo eszce zifrasze bracsze i pokrovez. Vu szobi vidoese podobe obráziyo eden mladí pár. Zszeszka predi, mozski pa poleg pipe glieda trdívost szvojevja pára.

Notri pridoesik székelyov domáesa mestria sztoji z-tkányá plátúna i tepihov, kakli i z-vozenyá. V-Bukovinii szo eszce pokrovce tkali. V-novoj do-

Zakoj sziz nej prvle povedo?

— Budapest. —

Moj Tomás bácsi szo vrlí sztarecz bilí. Tak szo me radi meli, kak szvoje lászno dejte. Nikaj szo nej zszenoiti brez mojsa tanácsa.

Ali enkrát bi szkoro obrádo.

Edu lopo jütro dájo zaprégati, na konye zvezene povesziti i etak mi právjio:

— No Pista, pelajva sze tá préjg v-Nadás.

— Na obiszkavanyo?

— Vem bos zse vido!

Vszéli szem sze peláo, ár zse dávno ne szem vido Marisko i za volo toga keliko hiztov mi kaj na ocsi-materjouschí szem príjeo od nye; vszaki hizt sze etak zácsco: Ti nesztálen; — vszaki hizt pa etak szklenyem; Tébe lübe esa Mariska. — Ali esidüm sze, zakoj kaj tajjio Tomás bácsi pred menom?

Enkrát posztójimo pred Mariskinimi.

Kak v-hizo sztopumio, párkrát zate szkaslajo moj Tomás bácsi, potom etak právjio k-Mariskinomi api:

— Nemam návade doszta gücsati, záto brez vnougoga govorenja vópevjom, ka szem bogne jaz k-vongledj prišo.

Jaj! zdaj na enkrát szem szponzo Tomás bácsiöv plan! mojo Marisko sziz sseszjo vzéti!

— Mojo lüblüno Marisko, sz-sterov szva vkúp gorzaszla, i to náprvo mojo oblübo i ovadlúvanje szem v-nyéne racmeszke knúcszce zapiszao.

Szkrivoma szem migno Mariski i v-tdrójog megnyú szva vónéj bila v-ogracseki.

— No Pista, ka pa va zdaj esinla?

— Ja, da bi jazs tzn zmo povedati!

— Idi hitro notri ino ti me túdi opozsi.

— Ja, da bi tou tak z-lohka sbo; — vem me Tomás bácsi na enkrát vózaprejo szvoje dobre vónde, ka pa bou pobem?

Na tou je niti Mariska ne znála odgovora dati, szamo naszlónila sze je na moje pléca s jóucese právilo:

Uj hazájukban még eddigelő nem sokat foglalkoztak házi ipari ezikek készítésével, s más a leteleplés körül való sűrgős teendőkkel voltak elfoglalva.

De általán mondhatni, hogy a nők mindannyian előszeretettel foglalkoznak a szövésel, hímzésel és fonással.

Helyi és vidéki hírek.

— **Az ujjonezozás.** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy az 1866. évi ujjonezozásra a rendszeres felhívandó három korosztályt az 1866, 1865 és 1864-ik évben született hadkötelesek képezik. A negyedik korosztályt egyik vagy másik sorozó járásban az ujjonezozásra kivételesen lehető felhívása tekintetében a miniszter utólagosan fog intézkedni. Az 1866. évi ujjonezozást a újabb sorozó járások és azoknak alkatrészei szerint fogantatandó. Az újabb sorozó járások 1866. ján. 1-én lépnek életbe. A magyarországi sorozó járásoknak ez újabb szervezése alkalmazásával mindegyik törvényhatóságok képező város és mindegyik rendezett tanácsú város, ugyancsak az újabb területi és közigazgatási felosztása folytán valamennyi közigazgatási vagy szolgabírói járás egy-egy önálló sorozó járássá alakították.

— A védbőrvény végrehajtása tárgyában a honvédelmi miniszter a közös hadgyeniszterrel egyetértőleg egy újabb utasítást bocsátott ki, mely szerint a „feltelesen alkalmazások”-nak osztályozott hadkötelesek az új utasítás értelmében ezentel elvileg s általában besorozandók. Azok az önosoktók, a kik a hadsereg képviselője által sorozással, vagy a felbőrvégelátandó nem soroztatnak be, a honvédség képviselője által, ha a honvédségnek bármelyik részében besorozhatók, korosztályukra való tekintet nélkül a kalmazandó, ahol ily önosoktások tömegesen fordulnak elő. A III-ik vagy magasabb korosztályban álló és a sorhabba, vagy a póttartalékba jutó azon hadkötelesek, a kik a hadseregnek a sorozó bizottságban jelenlévő képviselője által „visszahelyezendők”-nek nyilvánítottak, a honvédség képviselője által, ha azokat alkalmazásoknak tartja, a honvédségbe besorozhatók. A legkisebb testmagasság, a mely mellett a besorozás a honvédséghez megengedettik, 153 centiméterben állapítottat meg. Az utasítás egész terjedelmében 1866. ján. 1-én lép életbe.

— **Kilencez körtvélyes legény** összeállott, hogy a Zahlingban lakó legszébb leányt, Peischl Juliát nyilvánosan neveltségéért tegye. Elcsalták Körtvélyesre, hol kezét keresztre feszítették, szoknyáját derekához hűzték, ugy, hogy lábai me nékül maradtak, s így kergettek vissza a leányt Zahlingba. Vesszővel csapodták lábait. A kir. tábla tárgyalván az ügyet, mind a kilencez vadlótat, a szombathelyi bíróság ítéletének megváltoztatásával magánosok elleni erőszak büntetésbe mondta ki bűnösnek, s ezért egyenkint 8—12 év börtönre ítélte őket.

— **Cselédek felfogadása.** Békés megye alispánja egy körrendeletet adott ki a járási szolgabírákhoz, mely szerint tapasztaltván, hogy az 1876. XIII. t. cz. 73. §-a ellenére a cselédek igen gyakran: szolgalmati könyv nélkül fogadtattak fel, ami 25 frtig terjedhető bírság terhe alatt tilos: továbbá hogy a gazda oly esetekben is, amikor a cseléd szolgalmati könyvvel el van látva, ennek a szolgalmatból való kilépésekor, cselédkönyve egyes rovatait az idézett törvény 75. §-ának rendelkezése daczára az igazságnak teljesen megfelelőleg kitölteni elmulasztja, ami szintén 25 forintig terjedhető pénzbírságot von maga után; minthogy a törvény idézett rendelkezései szigorú végrehajtása nélkül eme törvény hűvös ezéja meghiusul, a járási szolgabírák felhívtattak, hogy a közönség a törvény fentidezett rendelkezései szigorú megtartására, közhírre tétel után, újból figyelmeztetve legyen s hogy a közséjgi előjárók a törvény végrehajtásának érlely ellenőrzésére

Erre már aztán nem volt mit felelni Mariskának se, csak oda borult a villámra s zokogva mondta:

— Istenem, azzal szerencsétlenek is vagyunk mi!

Tamás bácsit milyen ezretették el, hogy egy hét mulva kopogtasson be megint.

Mikor haza értünk, oda szól hozzám:

— No fiu, hogy tetszik a feleségem?

No de már erre egy esztamp be az ajtót, hogy az ablak is megrezgett tőle.

Másnap aztán a béres fiu elhozta Mariska levelét. Elmoulta, hogy őt nem szeretheti, mert csak engem szeret, s inkább képes lesz a legvégsőre, de az ő felesége nem lesz soha. Azért ne is kényszerítse, hanem adja ránk az áldást, majd meglátja, milyen boldogok leszünk... mindhármán.

Az ajtón keresztül hallottam, hogy a fiu Tamás bácsinak át adta a levelet. Nem állhattam meg, hogy a kulcslyukon ne nézzem, mit fog csinálni?

— Az a kis leány irt nekem? mormogta esodálkozva.

Felbontotta a levelet.

Alig olvastott el egy pár sort, olyan piros lett mint a paprika s reszketett a méregtől. Már azt nem tudom, mit gondolt fölém, de nem szerettem volna, ha most beront hozzám.

Mire végül olvasta, lassan leesendestül. Felállt, megvakarta fejét, aztán felkapta az asztalról azt a kedves tájképpapját, a mit a főispántól kapott installációkor s úgy vágta a kályhához, hogy ezer darabra repült szét.

Ekkor nagyot sonyajtott... lassan elővette zsebkendőjét s egy könyecseppet törölt le szeméről, mi közben így szólt:

— Pedig olyan jól indult!

Szegény Tamás bácsi! Bizony Isten megsajnálta.

Aztán átkiáltotta:

— Pista!

Alig mertem bemenni.

Rám nézett mérően:

— Csakugyan szeretet te azt a Marist?

— Kedves bátyám...

— Legalább miért nem montad előbb! a fiatal fa könnyen beforrja sebet... de az öreg hamar kiszárad tőle!

Egy óra mulva Mariskáknál voltunk. Megint csak köhécsel Tamás bácsi.

— Van szerencsém unoka gésém hegyes Hegyessy Pista számára Mariska kiasszony kezét megkérni.

Aztán odaszógt Mariska szüleinek:

— Nekem enimes senkim, a fiu lesz örökösöm... asszony csak kell a hához?

Az igent csakhamar rá mondák, s Mariska oly hálásan esköltölte meg Tamás bácsi kezét.

Tamás bácsi csak állt ott, mérően majd rám, majd Mariskára nézett.

— Adta fokosa! miért nem tudtátok előbb mondani?

movini szo szi essee malo dela dáli okolig domácsih roko-oprávleniez, ár szo okolig szvojih szálisiesih dosza opravi meli.

Dönök leško právi, ka zszenske z-lúbéznosztjov májo volo stikati, tkati i prézsti.

Domácsi i zvünszki glászi.

— **Stellinga.** Víziki miniszterium je zrendelilvao, ka na 1866-4om leti tiszti deeski bodejo k-stellingi pozvani, stori szo 1866, 1865 i 1864-ga leta rojeni. Stri tkasi szamo tam de k-stellingi zrendelilvani, de je rascun nej szpurneni. Víziki miniszterium je zvütu toga zapovedo, ka deeski esi szo glih nej sesizta prilicsni — naj se dönök k-taksem regementi, gde szo leško ponúzajo, notri zemejo. Tiszti deeski, steri szi szami radi falingo redjio, szkoux neszmjio priditi, ar esi szo v-prvom ali drugom klaszi glih vujsli, v-trejtjem klaszi sze szokoeski k-honvédan notri zemejo, rávnot tak k-honvédan zemejo tiszti, stere regularishti szoldáczke notri zéti neszejo. — Honvéde nájmene 1 meter 53 centimetrov víziki morejo bito.

— **V-Czáhling vézi** devét deeskov je vktper nasztanole, ka bi to náj lepo deklino v-szromoto szpravili. V-Körtvélyes véz szo je znorili, tom szo nyoj roké a kris zráspili, gyaniko na hrbet potegnoli, ka szo nyoj noyé nage osztanole, i tak szo ju sibov nazáj v-nyéno véz v-Czáhling tirali. Deklina je to delo v-tozabo dala i králoszka tábla je deesko od 8—12 meszezov v-temliczo oszodila.

— **Od derzsinszke gorjemányo.** Tak známo, ka brezi knige derzsinske gor zéti neszi nisee — sto takse dönök gor pogodi, sze do 25 rainski lejko za strofa, na dale tüdi v-táksem dugoványi da derzsinsce od szlüzseeskoza véra po szvojem leti vkraj ide, v-knigo vért notri szpiszati nesese, sze tüdi lejko do 25 rainski strofa. Na tom gledoues je Békésvár-megyövi politikaun birouvan vodána zapovidi, ka de sze takse delo v-pamet zeme ali naprej príde, náj szigárd krivico post-rofajgo. Dobro bi bilou, da bi prinász tüdi tou kastigo naprejéda, teda sze tikse gorzé.

— **Szadoveno drevje** je jáko dobro i hasznovito z-vápnom notri omazati, ár sze z-teim jáko naprej pomere drejra rdnoszt i rasztivoszti. Kak pri véksem, tak pri ménsem drejvi esi tou néczamo, tou zadobimo, ka nam drejva szkorja glatika i zdrava bode. Dönök pouleg szeja toga jáko po szlabom vidimo drejva etakse otválanje; nego vu nájves mesztaj náidemo drejva z-mahórom obraseno i szem-tam szponukano szkonjra. Drejva szponukana szkonjra vno go kvar delajonesni sztízserkam prilicsno meszto dá, vsza eta li szamo tak odpravimo, esi sze drejva szkrbno z-vápnom omáze. Náj bongse je v-jeszén, gda sze drejva lisztje szpúszti i na keliko je mogonese, ezéto sztebla omazati; náj prilicsneje je na tou frisko i néj dugo zotjeesze vápno. Na vgasenyo vápno i na tou naj esizto bode kuljéso vodou néczamo i na teliko zmeisamo, ka tou ezilou na lezsi z-eduov kefizov na droivo namázsemo. Esizto vodou tüdi leško néczamo, nego kuljéssa voda je zató bongsa, ka sze bole zgrábi na dreivo i dezszak tak hitro neure dói zaprati. Segou májo tüdi z-vápnom krv i gnoj méjsáti, po steroom tou ezilou edno moudro fárbó dói, nego tou je nej tak prilicsno; ár vu ránom szprotolietji sze hitro sztopi i tak razponka. dokees sze te beili zamáz ne raztopi i tak bole bráni szkorje dreivo od goripoukanya. Na odpravlanje te kvar delajonesni sztízserke je te z-vápna napráválni zamáz eden te náj bole prilicsen, poszebno pa te, esi ga v-jeszén néczamo, ár sze pred zimov segou má szaka sztízserka náj bole pod drejva szkorjio vlcésti, gle obrámbo naide prouti zimszkomi mrazi i drigim neprilikám. Od vápna pridjejo kak zstízserke tak tüdi i nyihova belicea. Od moujva i drigoga skodlivoga raszt-

— Boug moj! kak szva neszreesniva!

Tomás bácsiji szo pravili, náj za oszem dní pá pridjejo.

Gda pa szva domou sz pripelala, pravli szo mi:

— Né deeska, kak sze ti kaj vidi moja zsená?

— No, na tou szem tak treszno z-dverami, da szo vszi obloeczke trepotali i ropotali.

Na drügi dné berosov pojbar je prineseo eden liszt od Muriske, v-steroom právi, da ona nej bácsija, nego szamo mené rada má, ino ráj kaj stées vesini ali bácsijova zsená nigárd nebode. Zató náj jo niti nesztijio, nego náj svoji blagoszlov díjo na nyidva, pa do vidili, kak bode szreesni vszi trijé.

Szkoux szem esio, da je pojbar v-rouke dáo piszmo. Ne szem mogo sztrpeti, da nebi na kilencico notri glédo, ka esinjio bácsi?

— Ah — ta mála divojka mi je piszala? mrmrajo v-szebi.

Odprejio liszt.

Komaj neki réd prestjio, szo posztanoli, kak erdésca paprika i trepotali v-zezelom tejlj. Nevem, ka szo szi miszli, ali nebi bio rad, esi bi zdaj v-nojjo hizso prisli.

Gda szo dokonesa presteli, szo szi nekaj oddehnoli. Gor szo sztanoli, v-keesko szi szegnoli, pa zgrábijo za tou lübbéno drágo penatou pipo, stero szo od főispána doubili pri installaczi, tak szo v-pécs treszalo, da je na jezero falatov razletjela.

Na tou szo szi globoko zdehnoli, roubeez szo szi naprej vzéli i edno vroueso szkuzo szi dolzbriszali z-ocsih ino szo pravili:

— Pa je tak dobro slo to delo!

Sziromák Tomás bácsi! bogne szo sze mi milili.

Zdaj szo mi preg szkricsali:

— Pista!

Komaj szem vüpo notri iti.

Krepko szo me poglednoli:

— Pa rejszan rad más tou Marisko?

— Drági bácsi — — —

— Zákoi szi mi prvo nej povedo? mlúdo drejvo hitro rano zacejji..

ali sztaro drejvo za volo rane rado posznehe!

— Za edna vüro pa szmo pri Mariski bífi.

Tomás bácsi pá zacsnejo kaslati.

— Mam szrezo za mojga bratáneca Hegyessy Pisto goszpodicsine Mariske roko opozisiti.

Po tom veli sztarisom Mariskinim vu vüha:

— Nikoga nemam, Pista bou moj öröcsnik... szamo edna zsená je potrebna pri hizsi.

Na tou szo hitro povedati — ja — a Mariska pa je tak lpou i zai-válno küsnila rouko Tomás bácsiji.

Tomás bácsi szo pa trdo száli, zse na méné, zse na Marisko szo glédala.

— Bogne! zákoi szta mi pa nej tou zse prvo povedata?

KÁROLYI GYULA.

s az előforduló visszaélések szigorú megbüntetésére utasíttassanak. Követésre méltó intézkedés.

— **A gyümölcsfáknek mésszel való bekenése** igen helyes és hasznos eljárás, mert ez által lényegesen előmozdították a fák termőképessége és növekedése. Ugy fiatalabb, valamint idősebb fákban alkalmazva, rendszeren azt eredményezi, hogy a kéreg sima és egészséges marad, s dacára ennek igen kevés gyümölcsben látható a fáknek mésszel való bekenése, hanem legelőbb helyen találunk behimosodott, össze-vissza repedezett kérget gyümölcsfákak, a repedések számtalan ártalmas rovarnak képezvén alkalmas birtokhelyet. Mindezen bajok a kéregnek mésszel való bekenése által többnyire elfojthatók vagy legalább is orvoslhatók. — Legelőszöribb évenként ősszel a lombhullás után lehetőleg az egész törzset bekenni: legalkalmasabb erre az égetett friss és nem állott régi méz, mert utóbbi a levegő behatása mellett már sokat veszített maró vagyis edzőségéből. A méz oltsáira s hígítására enyves vizet használunk és pedig annyit, hogy az egész kevereket egy esetnél könnyen a fára lehessen kenni. Tiszta vizet is használhatunk ugyan, de az enyves víz azért jobb, mert a keféseket tapadósá teszi s így pl. az eső nem egykönnyen mossza le. — Szokásban van a mésszel még marhavért és trágyát is keverni, mi által az egész kefése szürkés-barnás színt nyer, ez a gyakorlatban nem bizonyult egészen célzerűnek, mert kora tavasszal a gyors felengedést idézi elő, a mennyiben tudvalevőleg a sötét szín a nap sugarakat beveszi s így a hőmérsék emelkedvén, a felengedés gyorsan történik, a rendszeren több nedv választatik ki, mely a sejtek megrepedését s így fenesedést idéz elő, míg ellenben a fehér kefésekor a nap sugarak visszaverődnek, tehát védve van a fa törzse a rohamos kiengedéstől, hanem ellenkezően ez csak fokozatosan történvén, a kiszárgított nedv a sejtekbe visszavándorolhat a nélkül, hogy ezek megrepedését idézné elő. — Az ártalmas rovarok kiirtására a mésszenek egyike a legalkalmasabb szerekek, különösen akkor, ha ősszel alkalmaznak, mert től beállta előtt húzódik a legtöbb rovar a fakörge alá, itt találván védelmet a hideg s más külfelnyások ellen. A méz előli ugy a rovarokat, mint ezeket petét, a mohát, zuzmót s gomba spórákat szintén megsemmisíti. A nyulakat a mésszenek — különösen ha keres emberi ürteket is adunk hozzá — szintén távol tartja. Mindezekből ugy hiszük belátható a fak mésszel való bekenésének hasznossága s ezért ajánljuk, hogy minél többen alkalmazzák.

— **A kőbor cigányok.** Folyó hó 3-ról 4-kére virradó éjjelen Somogyi József rabihádjéi lakosnak lovát, kocsiját korbórló eláhezigányok ellopják. A mint halljuk, a lopást páratlan vakmerőségű hajtottak végre. Az ajtót kívülről bekötötték s a meszre felbredt gazda tit ki nem mehetvén, az ablakon igyekezett kijutni, amde itt két alak tartá vissza. Ez alatt a lovat felszerszámolták, befogták s szerencsén el is hajtottak vele Szt. Tamásig, ahol azonban a derek éjjeli órok a jó madarakat elespték, s a lovat, kocsit elvettek tőlük. Vajdon Pharao ivadéki megugrottak-e, avagy azok is lépen ragadtak, nem tudjuk.

— **Őszvendég.** Tanító: Ha anyjától két darab vajas kenyereket kapsz s atyád szintén két darabot ad, hány vajas kenyered lesz? Tanuló: Egy sem, mert mind megesez.

— **Hajnaltud.** Egy részeg végig botorkál az utcán s kialudt szivarját tartja fogai közt. Egyszerre csak oda megy egy lámpához s udvariasan megszólítja az oszlopot. — Bocsánat uram... nem volna oly szives kissé lehajolni hozzám, hogy szivarjám meggyújthatnám az enyémét?

— **A vendéglőben.** X. ur pár nap előtt egy vendéglőben étkezett, ahol minden rossz és szerlelett drága volt. Mielőtt eltávoztól volna a vendéglőből, hivatva a tulajdonost s midőn ez megjött, nyakába borult s megköszölte. A vendéglős meglepetve nézett vendégére, ki erre komoly hangon így szólt: — El kell buesznom öntől vendéglős ur, mert nem látjuk egymást viszont soha!

— **Nem iszik.** Egy tábornokhoz új legényt vezényeltek mint tisztiszolgát. — Ugy-e nem vagy részeges, sem hazug, sem jácócs fiam? kérdi tőle a tábornok. — Nem, tábornok ur! — De azért jó vagy ugy-e? Párpírát pálnakát csak meg tudsz inni? — Oh akár egy akót, választotta bátran a jó fia.

— **Öngyilkosság.** Hári Ferencz né szül. Koltai Katalan tőkereeszt-ur lakós fiájának lábajai miatti elkeseredésében t. hó 17-én a házuk mögött levő tőkába ölte magát.

— **Miert nem is.** — Bátyam eddig mindig azt állította, hogy a puskája görbe, azért nem is. — Érvelődik János bicsival egyik vadásztársra. Most van új puskája és még sem lő semmit. Hogy van ez? — János bicsi megvakarja a tarkóját és így válaszol: Persze, persze! De most meg a nyulak futnak görbén.

— **Az iskolában.** Tanító: Oh te semmirevaló Peti! Te soha sem tanulsz semmit, mond meg, mi lesz belőled? — Peti: Hát... hát tanító ur, majd tanulak akkor helyteltem a gyerekek.

— **Mikor az asszonyok beszélgetnek.** Egy figyelmes szemlélő a többiek közt megfigyelte az asszonyok együttes beszélgetéseit, s a következőkben beszélt az eredményt a világ elé: Egy asszony: lárma; két asszony: zen-bona; három asszony: nagyvasár; négy asszony: nemzetközi konzert ősszhang nélkül; öt asszony: éghábor, mennydörgés és villámkással; hat asszony: felzúdul népek és háborgó tengerek moraja; hét asszony: Uram bocsásd meg a mi bűnünket, ne vigy minket a kísértetbe, de szabaddíts meg a gonosztól most és mindörökké. Amen.

— **A korezmában.** Milyen tolvaj ez az utazó! elvitte magával a gyertyamaradékok! — Mennyibe számítottá neki a gyertyát? — Harminez krajczárba. — S önnem mennyiben van? — Nyolcz krajczárban.

— **A mai gyermeknek.** Egy társaságban a világ végéről beszélgetnek. A nyolcz éves kis Margit éleken közbeszol: Ugy-e soká lesz vége a világnak? — Ki tudja? mondja erőltetett komolysággal a társaság egy tagja. — Csak legalább addig ne legyen — mondja majdnem sirva a kis leány — míg férjhez megyek.

— **Gróf Széchenyi Tivadár** országgyűlési képviselő O méltóságának névpári bizottságát tudatá legutóbbi közleményének második sorában egy értelemszerű sajtóhiba fordul elő, a mennyiben „muraszombati tisztelő” helyett „muraszombati tisztviselő” szedett tévedésből — mit ezenem sőtünk kiegészíteni. — Közölhetjük egyuttal, miszerint O méltósága az új megírtizott tavoratra az üdvözlők egyik Agustich Pongrácz kir. járásbíró ur kezéhez következőleg válaszolt: „Jón tisztelt járásbíró Uram! Az engem nagyon megírtizott tavorányt megkaptam. Fogadják az urak legáltalában köszönetemet és az ígéretet, hogy kerületünk érdekeit mindenkori a legnagyobb buzgósággal fogom védelmezni!”

— **Értesítés.** Az államivá átalakítottó kormány postahatalhoz postafőnökké — mint megbízható forrásból értesülünk — Obál Mihály nagy-kanizsai postatiszt nevezetett ki. — Az újja alakított postahatalvez. 1-6-én kezdi meg működését.

— **Vasmege** köztörvényhatósági bizottságának jövő 1886-ik évben érvényesíteni tartandó rendes közgyűlése napjának: janár hó 25-e, május hó 3-a, július hó 26-a és október hó 25-e, lettek megállapítva.

lynya tüdi obráni vápno dravo. Obráni je nadale esese i od zavezov, zvega veicis esi malo eslovesega gnoja k-ozoj zneisamo. Od vszej eti esi sze prividiti dá hasznovtaszt loga, esi drevje szkrbno z-vápnom omáesimo, stero dugoványe sze listvzi jáko preporisa.

— **Premionesi mejszeec** 3-ga v-noesi po iméni Somogyi József Rába-Hídvégi mezőgazdász szőzvénye konye ino koula vkradnoli. Velko vlyanye szo mogli meti, ka szo dveri od zvina notri zvézali, na stero lárno sze vért gor prebido, vó sto itli, liki nej je mogo, te pri okni je sto vó-szkoesiti, tan szo ga za cigánye nazaj zaderzali. Med ten szo konye napregli ino szo sze odpláli do Szt-Tamása, tan szo je za v-noesi vachterje gor zadrzali, konye ino koula szo nyin vkraj zéli. Jeli szo cigánye tüdi zgrabliti, od toga do zvega ma nika nevejimo.

— **Racsunanye.** Skolnik (ednói solári): Právi ti, esi ti mati dvá falata krúha dajo, ino oca ští dvá falata, kelko krúha bodes te meo? — Solár odgovori: Nanes ednoga nej, zató ka sze pojém.

— **V-zorjáj.** Eden piancec po viliczi idones v-lampaj derziste vgsz-nyeni cigári. Na ednok tá ide k-tomi lampasi i po goszpsokom oberezi to szojou: Odpúsesnyé proszim goszpoud, nebi bili tak dobrotvini, ka bi sze k-meni doli nagolni, ka bi szí na nyihovom cigári moj cigári tüdi zaszgao.

— **Eden goszpoud** je vo ednoj ostarij vees dnóv obdávno, gde je preves sztrosek drázi bio. Prvo kak je odiso, je pozvati dva osterjasa, gda ga zavara k-nyemi idones, na sinyek nyemi szpádnó i kúšno ga, z-izszkizm gláznom nyemi etak govori: „Morcu szlobou vzéti odnyih, osterjás, ár sze miva eti vees nebodava vidila.”

— **Eden szoldacsakifé**z ednoga novoga szoldáka dokó k-szebi za inasa, ino ga pita, jeli szí nej pijáncé? káksi lump ali spilar? — Nej, odgovori szoldák. — Liki zató szí vrlí? malo palinke dnók szpiti znás, ga pita te ofiézer. — Eden akonv tüdi leško szpíjem, je odgovoro ofiézeri.

— **Szamomorecz.** Z-Krijzavecz Hári Ferencz zena Koltai Kata je za volo velke bolozsosti nong na grúnti pri hízi bodouc-ój mlaki sze je száma rada november 17-ga dneva zalgyála.

— **Zakaj ne szterli?** Eden mládi gyérjez tomi szterjesimi právi! Ka szte prve tou pravli, ka záfo nika ne szterljte, ka van je píksa ne-kralvica, zdaj pa novou píksa máte, pa dnók nika ne szterljte, kak je tou? — Zató, ka zdaj pá závezi ne bizzijo v-ednako.

— **Eden skolnik** zse krejga v-sloni z-ednim lagojin soláron: Ka bou szteba, da sze nika nevesaj? — Solár: Vejdo szo sze meszto méne ovi vesijli, je odgovoro skolniki.

— **Da zszenske med zszebom gueszjo.** Eden szkerbeni oglejváes je szpázo, da zszenske vkúper gueszjo ino eto szo od nyé náveso: Edna zszenska: lárma; dvej zszenski: rebuesa; trí zszenska: velko szenyé; sztri zszenska: gües brezi zarumenaja; pét zszenski: bojna z-gurmenčov ino z-bilzskanyem; szézt zszenski: esemerni lúdi ino mourje meszok; szeden zszenski: Bong odpúszti nam greje nase, ne odpelaj nász vu zszükávanye, odszlobodi nász od húdoga zdaj pa navóke. Amen.

— **Vu keresmi.** Káksi tolvaj je ti poutnik! Odneszao je z-szszebom to osztánye szveseo. — Kelko szo nyemi racunali to szvezajo? — Za 30 krajczare. — Kelko pa nyih kosta? — 8 krajczarov.

— **Vezdánya decza.** Vu ednom társasági od szvéta dokonesára ka zszesaváli. Ta 8 lejt szlara deklina Margeta moesno med nyé vdári: Jeli bár, to de esce dnog, ka de szvezji konecz? — Z-tem boducsi je eden odgovoro, sto tou zná? — Szkoru jonesés je ta deklina odgovorila, naj szamo tak dugo trpi, ka za monzs prideu.

— **A muraszombati járási tanítóhór** k. tagjának van szerešenem tudomására hozni, hogy a kórtük által újabb megrendelt művek megérkeztek k s bárkinek olvasásra szivesen ki is szolgálatom.

Eberl Róza, köri könyvtáros.

— **Az osztrák magyar monarchia irásban és képen.** O fensége Rudolf trónörökös kizemitékése mellett megindított vállalat részletes programja november hó 15-én fog megjelenni. A nagyszabású mű magyar kiadása a magyar kir. állományodából fog kikerülni. Közbeállításával Revai testvérek budapesti könyvkereskedő cég van megbizva. Az első füzet december elején jelenik meg; azontul minden 1-én és 15-én egy füzet fog megjelenni. A vállalat kis 4-rét alakban adatik ki és elkeintke tartalmaz belbeszéd, külvó kiállítás és rendkívüli olcsósága által páratlan munka lesz nemcsak a hazai, de a világotudalomban. — Egy füzet 32 oldalon körülbelül 8 remek kivitelű fametszetet fog közölni és ára csak 30 krban van megállapítva. Előjegyzéseket elfogad Muraszombatan Ascher B. és fia kereskedés.

— **A szt-góti hárdi kerületben** az erdőgondnoki állásra Sulyok Gézá neveztek ki.

— **Hívóssé vált az idő.** Golya, fecske már elmeutet melegobb gáljra, másik hazájukba. A fak egyre kopirabbak. Szép lomb-ruhájukat lassankint letépi a hervadás keze. A letarolt mezőkön csipős, hideg szél esőrtet végig. Maholnap betakarózik a föld — ez a mi tápláló anyánk — fehér hó-dumyhájával, hogy pihenjen, hogy aludjék egész kikeletig. A falusi embernek — a ki szokva van a sürgés-forgásúhoz a szabad természetben — most következnék be a legunalmasabb napjai. A szobába szorul, valóságos rabja lesz a csuf időknek, a zordon hidegnek. Korán alkonyodik, a délután már kezdete az éjszakanak. A nappal egyik része hosszú teli estekké változik. Mit csináljon ilyenkor a gazda? Csak egyen kell itni valámiké az unalmas időt. Ősszei há a szomszédal, elvezni a harminezket levélü bibliát és kártyázik. Ha ezt is megunja, ott a koremsa. Telik még a ládáiaból, van még hitel; ha nem másra, hát — a jövő évi termésre. Aztán iszik csupa — merő unalomból. A népkönyvtáraknak is most tünik csak ki üdvös oldala. Minő jó, ha egy jó, hasznosn mulatóttó könyvvel kezünkben a meleg kályha mellett zavartalanul szórakozhatunk. Ég ezért újból ajánlom a „Muraszombati áll. el. néptanoda” feljegyzetűre bizott népkönyvtár s t. olvasók beeres figyelmébe. Felsői 1. frányi díjazt előzetihetli Takács R. István tanítóval, a könyvtárnok Eberl Róza kasszony pedig minden hétfő s esütörtök déli 11—12 óráig mindig szivesen szolgál könyvekkel.

— **Érdekes régi írás.** Rajner főherczeg birtokában rendkívül érdekes ugynevezett papirus-gyűjtemény van. A régiek tudniillik a papirus nevű növény levelére írtak, s innen van a mai papirus elnevezés is. A főherczeg papirusait most rendezik a tudósok, s akadnak egyre, a mely a kilenczedik századból való! Én a papiruszról ez időtájt a nyomatás legrégibb emléke, fametszés és épen egy fél évezreddel előzi meg az eddig ismert nyomtatási emlékeket. Ez a föllevés azt bizonyítja, hogy az arabok, mint annyit sok másban, ugy a nyomatásban is jóval megelőzték az európai népeket. A fent-miltott papiruszleleten Abu-Dud-sának, Mohamed prófeta egyik társának, imádságit tartalmazza testi balletek, betegség, varázslás és szemmel való megérés és mások.

— **Kié a második főnyeremény?** Néhány nap előtt írtuk, hogy a kiállítási második főnyereményt (gyémántos női ékszer) egy budapesti

Árverési hirdetmény.

Alulírott kikaldott végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a muraszombati kir. jbiróság 2289. számú végzése által a m. kir. posta kincstár mint végrehajtó javára Dienstenberger Kálmán volt muraszombati postamester elleni kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 447 frt 20 kr-ra becsült burtorai, ruhaneműi, lovai, szekér és óráiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2289. sz. kikaldást rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a muraszombati postahivatal udvarán leendő százközlésre 1885. évi december 3. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg többet ígérőnek becsáron alul is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint fizetendő.

Kelt Muraszombat, 1885. évi november hó 20-ik napján.

ZISKÓ GYÖRGY, kir. bir. végrehajtó.

konstablér leánya nyerte meg. Most azt írja a „Szegedi Napló“, hogy a szerencsés nyertő nem más, mint Szabó István aldebrői esepes-plébános ur, ki már Budapestre is utazott a nyereségét felvétele végéig. A szegedi Szabó családának még egy másik tagjára mosolygott ezáltal a szerencse. Ugyanis nevezett plébános urnak unokatestése, dr. Tóth Pál szegedi tanácsos nyerte meg a 3000 ftos nyereséget.

Perliko az új járásbírósg működésének megkezdése alkalmából, ünnepléyyé Veni Sancte volt, melyen Lósnár Antal plébános, a eskütornyai kerület országgyűlési képviselője, magyar szónoklatot tartott.

— **Szép ünnepély** volt múlt vasárnap f. hó 15-én a tótkeresztúri evang. gyülekezetnek. Az újabb kor izlésének megfelelően elég csinál s a hívek számanak megfelelően elég tágasra épített új templomát ekkor szentelte fel Kund Sámuel vasi közép egyházmegyei esepes mint a superioritendens megbízottja. Az ünnepély befolyásos után Dr. Ke János lelkész és alesperens házánál farsás ebéd volt, melyre a vidék előkelősege valláskülönbőség nélkül szép számmal képviselve volt.

A muraszombati gazd. fiók-egyesület

f. évi október hó 31-én tartott közgyűléséből kifolyólag a következő folyamodványokat terjesztette fel:

I.

Nagym. m. kir. földm. ipar- és keresk.-ügyi m. kir. Miniszter Ur!

Szerény körben működő egyesületünk rövid ideit felmúlása óta is hálaival tudtunkdomást. Nagyméltóság azon közlése után intézkedett, mely szerint a szarvasmarhaállomány nemiséstől országosra elmozdított, egyes, a szakszerű tapasztalat által szükségessé megjelölt vidékeken kalföldöri behozott tisztá vörü bikák elhelyezését engedélyezték, illetőleg elrendelni tiltóztatót. A muraszombati járás — melyben egyesületünk mozog — tudomásunkkal mint olyan van megjelölve, melynek egy gazdálkodási, mint éghajlati viszonyával, a marhatenyésztésre befolyással lehető körülményeivel leginkább a szejázi tarka, illetőleg tiszta fajú berrni marhatáj áll. Összhangzásban, önálló fajú járásunk egész területén csakis berrni fajú tenyésztés elhelyezése lón előírnyozva.

Engedje meg Nagyméltóság, ha ezen intézkedésnek sikeres eredményére nézve a tapasztalásból merített adatokra támaszkodó kötevényünk börtökölésű kifejezést adni.

Ugyanis járásunk marhatenyésztése, a rendelkezés alatti, mintegy 3000 óbra menő telken állomány tekintetében a minőségű nézve nem mindentől egyforma, míg ugyanis a földművelésre általában jótékonyan ható viszonyok között elő rónavideken nagy és kifejlett tehének neveltek, addig a járás nagyobb felét több vidéken részint a talaj mőtőssága, részint a gazdálkodású szegénysége következtében kevés kivétellel apró termeltő csiramarhák tenyésztenek. Ennek előre bocsátásával legyen szabad kifejezést adnunk azon véleményünknek, hogy a hegyes vidéki marha-állomány fejletlensége és a gazdálkodási viszonyoktól az inkább rendes istállóra hajló berrni marhatáj nem áll összhangzásban, oda — mint Magyarország egyéb hegyes vidékein is, mint Zolyom, Szepes- és Liptóvágyon rendelkezni tiltóztatót — a kevésbé heves termeltő hegyi faj, illetőleg aligai esetleg pinguzai tisztá vörü tenyésztésük volna előírnyozandó.

Mindzekelőni fogva oda irányul Nagyméltóság előtti alázatos kérelmünk, hogy szakszerű által fentebb eloadottak valóságát igazolativán, a muraszombati járást e tekintetben olyformán méltóságú két részre osztani, hogy az egyik részt képező okta vidéken a fajnemiséstere tisztá, nehéző berrni fajú, — a másik részt képező hegyi vidéken pedig tiszta vörü aligai, esetleg pinguzai fajú tenyésztésük alkalmazassanak.

Mely tisztelettel maradtunk Nagyméltóságunkhoz.

Muraszombatan, az 1885. október 31-én tartott közgyűlésünkől

alázatos szolgáló: GROF BATTYÁNY ZSIGMOND s. k.,

elnök.

KOVÁCS KÁROLY s. k.,

titkár.

II.

Méltóságos Báró Ambrózy Lajos ur, mint a megyei lötenyészési bizottság elnökéhez Szembathelyen.

Méltóságos Elnök ur!

Méltóságú mint a muraszombati járás lötenyészése viszonyainak alapos ismeréje előtt mindenesetre tudva van, hogy járásunk gazdálkodásának fejlődésénél nagyobb hányadát s lötenyészésüknek az egészen ügyetlenül kért hányadát alkalmazzák képezi.

Ebből kiindulva, meg fogja bocsátani Méltóságú, hogy egyesületünk má napot tartott közgyűlése készséggel vette fel munkakeretében az intérványt, hogy a járásban elhelyezni szokott tenyészmenek kijelölésénél, a járás érdekének nagyobb ügyelemben részesítése céljából az egyesület a szükséges lépéseket i gye meg.

A muraszombati járásban múlt évben 19 magántulajonos birtokában levő mén részére adatköt ki a fedeztetni engedély, és hogy ezek mellett a járás két fedező állomásán elhelyezett mének a megvárhatóan csekélybér mérben nyerhetek alkalmazást, annak oka lecsinkább azon körülményben keresendő, hogy azok részint a faj, részint a milyenségen a lötenyészési közönség tetszését meg nem nyerhetik és így míg egyrészlől a fajnemiséstere kevésbé halad előre, addig másrészlől a kerület csekélyége a fedező állomás fenntartásáról jórú állami terheket teszi súlyosabbá.

Mindzekelőni fogva mely alázattal kérjük Méltóságú, mint Vasvármegye lötenyészési bizottságának érdem Elnökét, hogy a felhárvári marha-állomány parancsnokságánál befolyását érdekében érvenyesíteni méltóságú oly irányban, miszerint a muraszombati járáshoz tartozó muraszombati, felső-eszerneci és maseközi fedezési állomásokon hibátlan testalkatú és a nehezebb noori fajhoz tartozó, — habár fejlődési díjak tekintetében drágább — tenyészmenek alkalmazassanak.

Kelt az 1885. augusztus 31-én Muraszombatan tartott közgyűlésünkől.

Mely tisztelettel.

A muraszombati gazd. fiók-egyesület nevében:

GROF BATTYÁNY ZSIGMOND s. k.,

elnök.

KOVÁCS KÁROLY s. k.,

titkár.

Nyilttér*)

!Nach alle dagesessen!

Enormer Lesestoff! Wie viele Lectüre!

!Fünf Pfennig per Woche! Fünf Pfennig!

Roman- und Novellenzeitung.

Jede Woche eine Nummer von

11. Jahrgang, bestehend aus

3 grossen Quartseiten

eng bedruckt, nur Roman- und

Novellen-Text.

ca. 150 Druckzeilen.

Man lese und abonniere.

Probenummer durch jede Buchhandlung oder direct.

Preis: Nummer 3 Pf., per Quartal 6 Pf.

185 Pf. für Vierteljahr 63 Pf.

Zu bestellen bei jedem Briefträger und Zeitungsbes. in.

Zu beziehen durch jede Postanstalt und Buchhandlung.

Verlag von E. JENSEN & Co., Hamburg, ist gesittete.

*) E rovát alatt közzétett nem vállal felelősséget a Szerk.

Heti-naptár

1885. évi november hó 22-től november hó 28-ig napjáng.

Hét napjai	Katholikus és protestáns naptár	Időjárás	Hold fényváltozásai
Vasárnap	22 D 26 Cecília	Holdtölte 10 óra 55	
Hétfő	23 Kelenen	percz reggel,	
Kedd	24 Flóra	többynire	Holdtölte 10 óra 55
Szerda	25 Katalin	zord,	
Csütörtök	26 Konrad	borult napok,	percz reggel.
Péntek	27 Ákos	reggel der,	
Szombat	28 Sosten	végre hó,	

Felelős szerkesztő: Tarkács R. István.

Ertekezhetni naponta d. e. 10-11-ig.

Kiadó-laptulajdonos: Grünbaum Márk.

Nyomatott Grünbaum Márk könyvnyomdájában Muraszombatan.

Mária-czelli gyomor-cseppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen, és felülmulthatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rossz szaga lehellet, szelek, savanyu felbőfőzés, kolika, gyomorhurut, gyomorfeg, hulykó-képződés, túlságos nyalka-képződés, sárgáság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörög, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gúlisztá, lép- és májbetegség, agyszintén arany-eres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használati utasítással együtt 35 kr.

Központi szétküldési raktár egyben és kicsinyben:

BRADY KÁROLY

„az órangyalhoz“ ezimzett gyógyszer-tárában Kéremzárban.

Morvaországban.

Kapható Muraszombatan: BÖLCS BELA gyógyszer-tárában a „Magyar Koronához“

valamint az ország minden gyógyszer-tárában. (45. 52-37)

Gyógyszertár helyiség-változás.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy gyógytári helyiségem jelenleg a Novák (Sükár) Mihály-fele házban létezik. Tisztelettel

Böles Béla,

gyógyszerész.

Apoteko hiszo-preminyavanye.

Naznánye dám postüvönim priátelom, ka mojo apoteko v Novák (Sükár) Mihályova hiszo sem preik odszella.

Böles Béla,

apotekar.

(76. 4---3)

Felhívás

a t. földbirtokosokhoz!!!

Élődom a Salamonecz (Tótság) legszebb helyén fekvő birtokomat feltűnő olcsó áron, azonnal és pedig egy hónapon belül sokkal olcsóbban mint azontul.

Szántógye van Tissinán eladó szép épület, tető- és gerendafam, valamennyi a halben-raini erdősegből. (78. 3-1)

Ugyanott 22 startin oltott mézszel is rendelkezem, amelyet szintén olcsón eladok.

Tudakozódhatni a tulajdonos Mattiowski regedői vegyeskereskedésében a „Mercur“-hoz, a mely üzlet is kívánatra bérbe vehető.